

РЕШЕНИЕ

№ 4161

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело № 20231110121326 по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по предявени от “***” ЕАД против А. Г. Й., А. А. С. и А. А. С. обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответниците в качеството им на наследници на С. ** С., да заплатят разделно на ищеца следните суми: 2393,81 лева - главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от м.05.2019 г. до м.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 25.04.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 557,92 лева - мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 05.04.2023 г., сумата от 21,20 лева - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от м.03.2020 г. До м.04.2021 г., ведно със законна лихва от 25.04.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 5,04 лева - мораторна лихва за период от 16.05.2020 г. до 05.04.2023 г. При следните квоти: А. Г. Й. (2/4), А. А. С. (1/4), А. А. С. (1/4). Претендира и разноски.

Ищецът твърди, че е доставил на ответника топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че

ответникът е ползвал енергията, като за процесния период не е заплатил дължимата цена. Моли съда да осъди ответниците при така предявените квоти.Претендира разноски.

С молба от 17.11.2023.г, ищецът е насочил цялата си искова претенция срещу А. Г. **, като съдът с определение № 42291 от 24.11.2023г. прекратил производството спрямо ответниците А. С. и А. С..

В срока по чл. 131 ГПК ответникът А. Г. ** е депозирала писмен отговор на исковата молба чрез процесуалният си представител, с който оспорва исковите по основание и размер. Твърди, че не е собственик на процесния недвижим имот, нито се установява от доказателствата по делото нейния праводател да е собственик.Твърди, че е налице липса на облигационно правоотношение, по силата на което ответницата или нейния праводател да е собственик.Оспорва основателността на мораторната лихва.Релевира се възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли изцяло предявените искове. Претендира разноски.

Третото лице помагач на страната на ищеца „** ” ЕООД не оспорва предявените искове.Счита същите за основателни и доказани.Заявява, че не оспора наведените твърдения в исковата молба.Поддържа, че дяловото разпределение за аб. № 222714 е извършвано в съответствие с всички действащи през процесния период нормативни актове.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковите по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ:

За основателността на иска за заплащане цената на топлинната енергия ищецът следва пълно и главно да докаже, че през процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през

процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване.

От приетия по делото нотариален акт за замяна на недвижим имот № 122, дело 20640 от 1992г., се установява, че *** С. и С. ** С. придобиват, апартамент № 61, находящ се в гр. София, ***.

От представения нотариален акт за дарение на недвижим имот от 1992г. се установява, че *** С. дарява на своята майка С. ** С. собствената си ½ идеална част от апартамент № 61, находящ се в гр. София, ***.

По делото е представено удостоверение за наследници на С. П. С., от което се установява, че същата е починала на 09.03.2021г. и е оставила четирима наследници – А. Г. Й. (дъщеря на наследодателя – ответник по делото), *** С. (брат на наследодателя, починал на 13.04.2021 г.) А. А. С. – Стоянова и А. А. С. – (син и дъщеря на починалия *** С. – син на наследодателя С. С.).

По делото са представени откази от наследство от А. С. и А. С. от наследството, оставено от починалия *** С..

С вписването на валидно направения пред районния съдия отказ от наследство настъпват правни последици, изразени в заличаване на наследственото правоприемство. Отделно от това съдът счита, че е налице хипотезата на чл. 53, ал. 1 от ЗН съобразно която частта на отказалите се от наследството, уголемява дела на останалите наследници, а именно този на А. Г. Й., която е придобила собствеността върху процесния недвижим имот.

Съгласно разпоредбата на чл.150, ал.1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответника и без приемането им. Съгласно чл.150, ал.3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия.

Съгласно чл.143 ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно методика по наредбата.

При кредитиране заключението по СТЕ, съдът приема за установено по делото, че монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания към същите, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата отдадена топлинна енергия. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия са съответни на отчетената от измервателните уреди и разпределена от „**“ ООД при спазване нормативната уредба. Съгласно заключението на СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно Наредба №16-334 за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост към Наредба № 16-334. Не се установи по делото и да са правени рекламации от ответника във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на наследодателя на ответника са начислени сметките за процесния период.

Ответникът е упражнил своевременно правата си по чл. 120 ЗЗД като е заявил възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания, което е частично основателно. Съгласно разясненията, дадени с ТР №3/2011г. по тълк. дело №3/2011г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания” по смисъла на чл.111, б.,в” ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи един правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл и по аргумент от чл.155 и чл.156 ЗЕ вземанията на топлофикационното дружество съдържат всички гореизброени признаци, поради което са периодични плащания по смисъла на чл.111, б.,в” ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с депозирането на исковата молба – 25.04.2023 г.

По отношение на процесните вземания приложение намират ОУ от 2016г., като съгласно чл.33, ал.1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Доколкото исковата молба е депозирана на 25.04.2023 г., то следва да се приеме, че вземането на ищеца за периода месец 01.05.2019 г. до 24.04.2020 г. е погасено по давност, поради което съдът приема, че ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане само за останалата част от исковия период – от 25.04.2020г. до 30.04.2021г. При кредитиране заключението на СТЕ се установява, че за непогасения по давност период размерът на реално потребеното количество топлинна енергия при съобразяване с изравнителните сметки е за сумата от 989,07 лв., до която сума искът е основателен и следва да се уважи, а за горницата до пълния предявен размер от 2393.81 лв. и за периода от 01.05.2019г. до 24.04.2020г., следва да се отхвърли като неоснователен.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде уважен и искът за заплащане на цената на услугата дялово разпределение, тъй като по делото са ангажирани писмени доказателства – справка за дялово разпределение /л.22 от делото/, че услугата е извършвана в процесния период. По делото се установява, че за периода от м.03.2020 г. до 30.04.2021г. начислената цена за предоставената услуга дялово разпределение на топлинна енергия е в размер на 21,20 лв., поради което искът е основателен и следва да се уважи.

По иска чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на иска за заплащане на обезщетение за забава предполага установяване на наличието на главен дълг; изпадане на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

За периода от 15.09.2020 г. до 20.01.2023 г. са приложими ОУ на „***“ ЕАД от 2016 г., публикувани през м.07.2016 г. и влезли в сила през м.08.2016 г. /арг. от чл.150 ал.2 ЗЕ/.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните

дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1. Съгласно чл. 32, 6 ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 2). За да може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на „***“ ЕАД тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. Съобразно това и предвид датите, на които са изготвени общите фактури за отчетните периоди 2019/2020 г. и 2020/2021 г., мораторната лихва се полага за периода от 15.09.2020 г. до 05.04.2023 г. върху главницата от 989,07 лв. и служебно изчислена от съда, задължението възлиза в размер на 260,04 лв., до която сума искът по чл. 86, ал.1 ЗЗД следва да се уважи, а за горницата до пълния предявен размер от 557,92 лв., следва да се отхвърли като неоснователен.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена и получена от ответницата покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща настоящото производство.

Предвид това тази акцесорна претенция за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК право на разноси има ищецът, съобразно уважената част от исковете.

Направените от ищеца разноси в настоящото производство възлизат в размер на 551,60 лева представляващи заплатена държавна такса, депозит за вещо лице по СТЕ, заплатена държавна такса за издаване на Съдебно удостоверение и юрисконсултско възнаграждение. Съобразно уважената част от исковете на ищеца следва да се присъдят разноси в размер на 234,93 лв.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ответникът има право на разноси, съобразно с отхвърлената част от исковете. Ответникът претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗА. Същият има право на възнаграждение съобразно отхвърлената част от искове на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Възнаграждението на адв. Н. И. определено по реда на Наредба №1/2004г. /в редакцията □ към датата на сключване на представените по делото договори за правна защита и съдействие възлиза в размер на 470,07 лв. Предвид размера на отхвърлената част от исковата претенция, съставляваща 58,05%, то на адвоката осъществил процесуално представителство следва да се дължи процентното съотношение от определената му сума по реда на Наредба №1/2004г., а именно 272,88 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Г. Й., ЕГН *****, да заплати на „****“ ЕАД, ЕИК ***, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ сумата от 989,07 лева, главница за потребена топлинна енергия, за периода от 25.04.2020г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 25.04.2023г. до изплащане на вземането и сумата от 21,20 лева - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от м.03.2020г. до м.04.2021г., ведно със законна лихва за период от 25.04.2023г. до изплащане на вземането, както и сумата от 260,04 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 20.01.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за цена на топлинната енергия за разликата над 989,07 лв. до пълно предявения размер от 2393,81 лв., както и искът за мораторна

лихва върху главницата, за разликата над 260,04 лв. до предявения размер от 557,92 лв., както и предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, за сумата от 5,04 лв., за период от 16.05.2020 г. до 05.04.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК А. Г. Й., ЕГН ***** да заплати на „***“ ЕАД, ЕИК ***, сумата от **234,93 лв.**, представляваща разноси **в исковото производство**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „***“ ЕАД, ЕИК ***, да заплати на адв. Н. И. И., ЕГН ***** сумата от **272,88 лв.** – разноси за адвокатско възнаграждение за защита **по исковото производство** пред СРС.

Решението е постановено при участието на „**“ ЕООД като помагач на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____